

VIIMASED PÄEVAD KAPERNAUMAS

SELLESAMA sündmusrikka laupäeva, 30. aprilli õhtul, kui Jeesus oma masendunud ja hämingus jüngritele lohutavaid ja julgustavaid sõnu lausus, pidas Herodes Antipas nõu Jeruusalemma Suurkohut esindavate erivolnike rühmaga. Need kirjatundjad ja variserid veensid Herodest Jeesust vahistama. Nad püüdsid talle igati selgeks teha, et Jeesus tekitab elanikkonna seas lahkkelisid, mis võivad isegi mässuni viia. Ent Herodes keeldus tema kui poliitilise kurjategija vastu samme astumast. Herodese nõuandjad olid teisel pool järve toimunud sündmusest, kui rahvas oli püüdnud Jeesust kuningaks kuulutada ja tema oli ettepanekust keeldunud, tõetruult ette kandnud.

² Üks Herodese ametliku perekonna liige, Suusa, kelle naine kuulus naiste hoolekandekorpusesse, oli talle teatanud, et Jeesus ei kavatses maistesse valitsemisasjadesse sekkuda; et teda huvitab ainult usklike vaimse vennaskonna loomine ja et ta nimetab seda taevariigiks. Herodes uskus Suusa ettekandeid nii kindlalt, et keeldus Jeesuse tegevust segamast. Herodese suhtumist Jeesuse tegevusse mõjutas tol ajal ka tema ebausklik hirm Ristija Johannese ees. Herodes oli üks neist usust taganenud juutidest, kes ei uskunud midagi, kuid kartis kõike. Ta südametunnistus vaevas teda selle pärast, et ta oli Johannese tapnud, ning ta ei tahtnud sekkuda Jeesuse-vastastesse intriigidesse. Ta teadis paljudest haigetest, keda Jeesus olevat terveks ravinud, ja pidas teda kas prohvetiks või siis vähemalt suhteliselt kahjutuks usufanaatikuks.

³ Kui juudid ähvardasid keisrile ette kanda, et Herodes kaitseb reeturist alamat, saatis too nad oma nõupidamiskambri välja. Nii jäid asjad veel terveks nädalaks, mille jooksul Jeesus valmistas oma poolehoidjaid ette neid peatselt ähvardavaks laialiminekuks.

1. NÕUPIDAMISNÄDAL

¹ Esimesest kuni seitsmenda maini pidas Jeesus oma poolehoidjatega Sebedeuse majas nõu. Neile koosolekutele lubati vaid läbiproovitud ja usaldusväärseid jüngrid. Tol ajal oli vaid ligikaudu sajalt jüngril moraalset julgust variseride vastuseisu trotsida ja Jeesusele avalikult oma poolehoidu kuulutada. Selle rühmaga pidaski ta hommikuti, pärastlõunati ja õhtuti nõupidamisi. Igal õhtupoolikul kogunesid järve kaldale väikesed huviliste rühmad, kellega vestlesid mõned evangelistid või apostlid. Neis rühmades oli harva üle viiekümne inimese.

² Sama nädala reedel astusid Kapernauma sünagoogi ülemad ametliku sammu ja sulgesid Jeesuse ning kõigi tema poolehoidjate ees jumalakoja ukseid. Seda tehti Jeruusalemma variseride õhutusel. Jairus astus

sünagoogi ülema kohalt tagasi ja sidus end avalikult Jeesusega.

³ Viimane koosolek järve ääres peeti sabati, 7. mail pärastlõunal. Jeesus rääkis vähem kui saja viiekümnele kokkutulnule. See laupäevaõhtu tähistas sügavaimat mõõnaperioodi rahva poolehoius Jeesusele ja tema õpetustele. Sellest ajast hakkas soodne suhtumine pidevalt aegamisi, kuid tervemalt ja usaldusväärsemalt kasvama; moodustus uus poolehoidjaskond, kellel olid vaimses usus ja tõelises usukogemuses tugevamad juured. Nüüdseks oli kindlalt lõpule jõudnud see enam-vähem erinevaid tõekspidamisi ühendanud ja kompromisse hõlmanud üleminekuetapp, mis eraldas Meistri poolehoidjate materialistlikke arusaamu taevariigist Jeesuse õpetatud idealistlikumatest ja vaimsematest kontseptsioonidest. Nüüdsest kuulutati taevariigi evangeeliumi avalikumalt selle avaramas vormis ja kaugeleulatuvate vaimsete kaastähendustega.

2. PUHKUSENÄDAL

¹ Pühapäeval, 8. mail 29. aastal pKr andis Jeruusalemma Suurkohus korralduse sulgeda Jeesusele ja tema pooldajatele kõik Palestiina sünagoogid. Sellega võttis Jeruusalemma Suurkohus endale uued ja enneolematud õigused. Seni oli iga sünagoog eksisteerinud ja tegutsenud palveldajate sõltumatu kogudusena, mida valitses ja suunas selle oma juhatus. Suurkohtule olid allunud ainult Jeruusalemma sünagoogid. Sellele otsusele järgnes Suurkohtu viie liikme tagasiastumine. Käsu edastamiseks ja selle täitmise kindlustamiseks saadeti kohe välja sada sõnumitoojat. Kahe nädala pärast olid juba kõik Palestiina sünagoogid sellele Suurkohtu manifestile allunud, välja arvatud Hebroni sünagoog. Viimase ülemad keeldusid tunnistamast Suurkohtu õigust nende üldkogule niisugust korraldust anda. Keeldumine Jeruusalemma käsule allumast põhines nende seisukohal, et kogudus on autonoomne, mitte aga Jeesuse ürituse pooldamisel. Peagi pärast seda hävis Hebroni sünagoog tules.

² ¶ Sama pühapäeva hommikul kuulutas Jeesus välja puhkusenädala, soovitades kõigil jüngritel oma koju või sõprade juurde minna, et häiritud hingele puhkust anda ja armsaid lähedasi rahustada. Ta ütles: „Minge igaüks omaette puhkama või kalastama ja palvetage taevariigi laienemise eest.”

³ See puhkusenädal võimaldas Jeesusel külastada paljusid järve kaldal elavaid peresid ja rühmi. Meister käis mitu korda Taavet Sebedeusega kalastamas ja ehkki ta veetis palju aega üksi, viibis läheduses alati paar-kolm Taaveti kõige usaldusväärsemat sõnumitoojat, kes olid saanud Jeesuse kaitsmiseks oma ülemalt selgesõnalised korraldused. Puhkusenädalal mingit avalikku õpetamist ei toimunud.

⁴ ¶ Sel nädalal jäid Naatanael ja Jaakobus Sebedeus raskesti haigeks. Neid vaevasid kolm päeva ja ööd valulikud seedehäired. Kolmandal õhtul saatis Jeesus Jaakobuse ema Saloome puhkama ja hoolitses ise oma kannatavate apostlite eest. Jeesus oleks võinud need kaks meest muidugi hetkega terveks teha, kuid ei Poega ka Isa lahendanud sel viisil arenevate aja ja ruumi maailmade inimlaste tavalisi raskusi ja vaevusi. Jeesus ei hoolitsenud oma sündmusriikka lihaliku elu jooksul kordagi üleloomulikul viisil ühegi oma maise pereliikme ega lähema poolehoidja eest.

⁵ Universumiprobleemid ja planeeditakistused tuleb lahendada kogemuste omandamiseks, mis on surelike loodud-olendite arenevatele hingedele koolitus kasvu ja arengu saavutamiseks, järkjärguliseks täiustumiseks. Inimhinge vaimsustumine nõuab lähedast kogemust väga mitmesuguste reaalsete universumiprobleemide õpetliku lahendamiseks. loomne olemus ja tahteolendite alamad vormid ei arene lihtsas ja kerges keskkonnas soodsalt. Probleemsed olukorrad koos pingutama ajendavate stiimulitega kutsuvad üheskoos esile neid mee-, hinge- ja vaimutegevusi, mis aitavad suuresti kaasa sureliku progressi vääriliste eesmärkide saavutamisele ja vaimse saatuse kõrgematele tasanditele jõudmisele.

3. TEINE TIBEERIAS TOIMUNUD NÕUPIDAMINE

¹ 16. mail kutsuti Tibeerias kokku Jeruusalemma ametivõimude ja Herodes Antipase teine nõupidamine. Selles osalesid nii Jeruusalemma poliitilised kui ka usujuhid. Juutide juhid said nüüd Herodesele teatada, et peaaegu kõik Galilea ja Juudamaa sünagoogid on Jeesuse õpetusele suletud. Nad püüdsid jälle Herodest veenda Jeesust vahistama, kuid too keeldus nende soovi täitmast. 18. mail nõustus Herodes siiski lubama Suurkohtu ametivõimudel Jeesus kinni võtta ja Jeruusalemma viia, et tema üle usuliste süüdistuste alusel kohut mõista, kui Juudamaa Rooma maavalitseja on asjade sellise korraldusega nõus. Jeesuse vaenlased levisid samal ajal hoolega kogu Galileas kuulujuttu, et Herodes on Jeesuse suhtes vaenulikuks muutunud ja kavatseb lasta hukata kõik, kes tema õpetusi usuvad.

² laupäeva, 21. mai õhtul jõudis Tibeeriasse teade, et Jeruusalemma tsiviilvõimudel ei ole vastuväiteid Herodese ja variseride vahelise kokkuleppe suhtes, mille kohaselt Jeesus tuleb kinni võtta ja Jeruusalemma Suurkohtu ette viia, kus tema üle mõistetak kohut juudi rahva pühade seaduste mõnitamise eest. Ning veel enne keskööd kirjutaski Herodes alla käsule, millega anti Suurkohtu ametiisikutele õigus Jeesus Herodese valdustes kinni võtta ja jõudu kasutades Jeruusalemma kohtu ette viia. Herodesele avaldati mitmelt poolt tugevat survet, enne kui ta nõustus seda luba andma,

ja ta teadis väga hästi, et Jeesus ei saa loota oma vaenlastelt Jeruusalemmas õiglast kohtumõistmist.

4. LAUPÄEVA ÕHTU KAPERNAUMAS

¹ Tolsamal laupäevaõhtul tuli Kapernauma sünagoogis kokku viiekümnest juhtivast kodanikust koosnev rühm, et arutada ülitähtsat küsimust, mida teha Jeesusega. Nad rääkisid ja vaidlesid veel isegi pärast keskööd, kuid ei jõudnud kuidagi ühisele otsusele. Peale väheste, kes kaldusid uskuma, et Jeesus võib olla messias või vähemasti pühamees või prohvet, jagunesid koosolekust osavõtjad nelja peaaegu võrdsesse rühma, kellel olid Jeesuse suhtes järgmised seisukohad:

² 1. et ta on eksiteele sattunud ja kahjutu usufanaatik;

³ 2. et ta on ohtlik ja riuklik agitaator, kes võib rahva mässuni viia;

⁴ 3. et ta on kuraditega mestis ja võib olla isegi kuradite vürst;

⁵ 4. et ta on arust ära, hull, vaimselt tasakaalutu.

⁶ ¶ Räägiti palju ka Jeesuse jutlustatavatest doktriinidest, mis lihtrahvas segadust tekitasid. Ta vaenlased väitsid, et Jeesuse õpetustel pole praktilist väärtust, et kui kõik püüaksid elada tema ideede järgi, tekiks täielik kaos. Ka paljude järgmiste põlvkondade ajal on sama räägitud. Isegi paljud käesolevate ilmutuste valgustatuma ajastu arukad ja heade kavatsustega inimesed väidavad, et nüüdisaegset tsivilisatsiooni poleks saanud Jeesuse õpetustele üles ehitada — ja neil on osaliselt ka õigus. Ent kõik need kahtlejad unustavad, et tema õpetustele oleks saanud ehitada palju parema tsivilisatsiooni ning et seda kunagi ka tehakse. See maailm ei ole iial tõsiselt püüdnud Jeesuse õpetusi suuremates mastaapides ellu viia, ehkki niinimetatud ristiusu doktriinide järgimiseks on sageli mõningaid pingutusi siiski tehtud.

5. SÜNDMUSTERIKAS PÜHAPÄEVAHOMMIK

¹ 22. mai oli Jeesuse elus sündmusriikas päev. Tol pühapäevahommikul enne koitu saabus Tibeeriat kii-rustades üks Taaveti sõnumitooja, kes tõi teate, et Herodes oli lubanud Suurkohtu ametnikel Jeesus vahistada või igal juhul kavatseb seda lubada. Kuulnud uudist ähvardavast ohust, äratas Taavet Sebedeus oma sõnumitoojad ja saatis nad kõigisse paikadesse jüngerühmade juurde, et kutsuda nad samaks hommikuks kella seitsmeks erakorralisele nõupidamisele. Kui Juuda (Jeesuse venna) naiseõde seda ärevat teadet kuulis, saatis ta ruttu sõnumi kõigile läheduses elavatele Jeesuse pereliikmetele, kutsudes nad kohe Sebedeuse majja. Ning selle pakilise kutse peale tulidki peagi kohale Maarja, Jaakobus, Joosep, Juudas ja Rutt.

² Jeesus andis tol varahommikul koosolekul kokkugunenenud jüngritele hüvastijātuõpetusi; ta jättis nendega selleks korraks hüvasti, teades väga hästi, et

nad lähevad Kapernaumas peagi laiali. Ta käskis neil kõigil Jumalalt juhiseid oodata ja taevariigitööd jätkata, hoolimata tagajärgedest. Evangelistid pidid töötama, nii nagu nad enda arvates õigeks pidasid, kuni selle ajani, mil neid kutsutakse. Ta valis kaksteist evangelisti ennast saatma; kaheteistkümnel apostlil käskis ta jääda enda juurde, mis ka ei juhtuks. Kaheteistkümnel naisel käskis ta jääda Sebedeuse või Peetruse majja, kuni ta neid kutsub.

³ Jeesus lubas Taavet Sebedeuse üleriigilisel sõnumiteenistusel tööd jätkata ja Taavet ütles Meistriga huvasti jättes: „Mine, Meister, tee oma tööd. Ära lase sõgedatel vagatsetajatel end kätte saada ja ole kindel, et sõnumitoojad sind kõikjal saavad. Minu mehed ei kaota kunagi sinuga sidet ja sa saad nende kaudu teada taevariigi asjade kulgemisest muudes paikades, ja nende kaudu kuuleme me kõik uudiseid sinust. Kui minuga peaks midagi juhtuma, ei katkesta see teenistust, sest ma olen määranud ametisse esimese, teise ja isegi kolmanda eestvedaja. Ma pole ei õpetaja ega jutlustaja, aga mu süda käsib mul seda teha ja keegi ei saa mulle seda keelata.”

⁴ Tol hommikul umbes poole kaheksa ajal hakkas Jeesus pidama lahkumiskõnet peaaegu sajale uskujale, kes olid tulnud majja teda kuulama. See oli kõigile kohalviibijatele pühalik sündmus, kuid Jeesus näis ebatavaliselt rõõmsameelne, olles jälle samasugune nagu ikka. Möödunud nädalate tõsidus oli kadunud ja ta innustas neid kõiki usku, lootust ja julgust sisendavate sõnadega.

6. JEESUSE PEREKOND SAABUB

¹ Kell oli tol pühapäevahommikul umbes kaheksa, kui Juuda naiseõe pakilise kutse peale saabusid kohale viis Jeesuse maise perekonna liiget. Kogu tema lihaliikust perest oli südamest ja alati tema maise missiooni jumalikkusesse uskunud ainult üks — Rutt. Juudal ja Jaakobusel, isegi Joosepil, oli usk Jeesusesse suures osas veel säilinud, kuid nad olid lasknud uhkusel oma otsustusvõimet ja tõelisi vaimseid kalduvusi segada. Ka Maarja kõikus armastuse ja hirmu, emaarmastuse ja perekonnauhkuse vahel. Ehkki teda painasid kahtlused, ei suutnud ta kunagi päriselt unustada Gabrieli külaskäiku enne Jeesuse sündi. Variserid olid palju vaeva näinud, veenmaks Maarjat, et Jeesus on arust ära, nõdrameelne. Nad soovitasid tal poegadekaasa minna ja püüda teda veenda loobuma edaspidi avalikust õpetamistegevusest. Nad kinnitasid Maarjale, et Jeesuse tervis ei pea enam kaua vastu ning et kui tal lubataks jätkata, saaks kogu pere tunda vaid häbi ja põlgust. Ja kui nüüd Juuda naiseõelt sõna saadi, asusid kõik viis kohe Maarja kodust, kus nad olid eelmisel öhtul variseridega kohtunud, Sebedeuse maja poole teele. Nad olid rääkinud Jeruusalemma juhtidega hili-sööni ja kõik olid enam-vähem veendunud, et Jeesus

käitub imelikult ja on niimoodi käitunud juba mõnda aega. Ka Rutt ei suutnud Jeesuse teguviise iga kord põhjendada, kuid ta väitis, et Jeesus on oma peret alati igati õiglaselt kohelnud, ja keeldus venda veenmast edasisest tööst loobuma.

² Teel Sebedeuse majja arutasid nad neid asju ja leppisid kokku, et püüavad veenda Jeesust koju tagasi tulema, sest nagu Maarja ütles: „Ma tean, et ma võiksin oma poega mõjutada, kui ta ainult koju tuleks ja mind kuulaks.” Jaakobus ja Juudas olid kuulnud, et Jeesust kavatsetakse vahistada ja Jeruusalemma kohtu ette viia. Nad kartsid ka iseenda turvalisuse pärast. Seni, kuni Jeesus oli rahva silmis populaarne, laskis pere asjadel isevoolu kulgeda, ent nüüd, mil Kapernauma rahvas ja Jeruusalemma juhid olid äkki tema vastu pöördunud, hakkasid nad teravalt tajuma oma piinliku olukorra oletatava häbiväärsuse survet.

³ Nad lootsid kohata Jeesust, viia ta kõrvale ja veenda endaga koju tulema. Nad kavatsesid talle kinnitada, et unustavad ära, kuidas Jeesus on neid hooletusse jätnud — nad annavad andeks ja unustavad —, kui ta vaid loobub rumalast mõttest püüda jutlustada uut religiooni, mis võib talle endale ainult häda ja ta perele häbi kaela tõmmata. Rutt lausus kõige selle peale vaid: „Ma ütlen oma vennale, et minu arvates on ta jumalamees ning ma loodan, et ta pigem sureb, kui laseb neil õelatel variseridel oma jutlustamisele lõpu teha.” Joosep lubas hoolitseda selle eest, et Ruti suu oleks vait, kuni teised Jeesusega tegelevad.

⁴ Kui nad Sebedeuse majja jõudsid, pidas Jeesus parajasti jüngritele lahkumiskõnet. Nad püüdsid majja pääseda, kuid see oli rahvast pungil täis. lõpuks jäid nad tagaterrassile ja saatsid Jeesusele sõna, mis jõudis sosinal lõpuks Siimon Peetruseni, kes katkestas Jeesuse jutu ja ütles talle: „Kuule, sinu ema ja vennad on väljas ja tahavad tingimata sinuga kõnelda.” Tema ema polnud mõelnud sellele, kui tähtis on see lahkumissõnum Jeesuse poolehoidjatele, ning ta ei teadnud ka, et selle kõne võib iga hetk katkestada vahistajate saabumine. Ta oli tõesti arvanud, et kui tema ja Jeesuse vennad pärast pikaajalist ilmset võõrdumist näitavad üles nii suurt lahkust, et ise tema juurde tulevad, katkestab Jeesus kõnelemise ja pöördub nende juurde niipea, kui on saanud sõna, et nad teda ootavad.

⁵ See oli taas niisugune olukord, kus ta maine perekond ei saanud aru, et ta peab oma Isa tööd tegema. Nii solvusid Maarja ja vennad väga, kui Jeesus küll katkestas kõne, et sõnumit vastu võtta, kuid ei tormanud välja neid tervitama, vaid nad kuulsid teda valju heliseva häälega ütlemas: „Õelge mu emale ja vendadele, et ärge nad minu pärast kartku. Isa, kes mu siia maailma saatis, ei jäta mind maha; ka minu perekonnaga ei juhtu midagi halba. Õelge, et nad võivad julgesti usaldada taevariigi Isa. Aga kes siis ikkagi on minu ema ja kes on mu vennad?” Ja ta ütles, sirutades oma käed kõigi sinna ruumi kogunenud jüngrite poole: „Mul ei ole ema,

mul pole vendi. Vaadake, siin on mu ema ja mu vennad! See, kes täidab minu taevase Isa tahet, ongi minu ema, minu vend ja minu õde.”

⁶ Kui Maarja neid sõnu kuulis, minestas ta Juuda käte vahel. Nad kandsid ta välja aeda, et teda turgutada, sel ajal kui Jeesus oma hüvastijätusõnumit lõpetas. Pärast seda oleks ta läinud välja ema ja vendadega rääkima, kuid Tibeeriast jõudis kiirustades kohale sõnumitooja teatega, et Suurkohtu ametnikud on juba teel ning et neil on luba Jeesus vahistada ja Jeruusalemma viia. Andreas võttis teate vastu, katkestas Jeesuse jutu ja ütles selle talle edasi.

⁷ Andreasel polnud meeles, et Taavet oli pannud umbes kakskümmend viis tunnimeest ümber Sebedeuse maja valvama ning et keegi poleks saanud neid ootamatult kinni võtta; seepärast küsis ta Jeesuselt, mida tuleks teha. Meister seisis seal vaikides, kuna ta ema, kes oli kuulnud sõnu „mul pole ema”, aiast sellest ehmatusest toibus. Just siis tõusis ruumis üks naine püsti ja hüüdis: „Õnnistatud olgu üks, kes sind sünnitas, ja õnnistatud olgu rinnad, mis sind toitsid.” Jeesus katkestas hetkeks vestluse Andreasega, et vastata sellele naisele: „Ei, pigem on õnnistatud see, kes kuulab jumalasõna ja julgeb sellele kuuletuda.”

⁸ ¶ Maarja ja Jeesuse vennad arvasid, et Jeesus polnud neist aru saanud, oli nende vastu huvi kaotanud, mõistmata, et just nemad ei suutnud Jeesusest aru saada. Jeesus mõistis täielikult, kui raske on inimestel oma minevikust vabaneda. Ta teadis, kuidas jutlustaja kõneosavus võib inimolendeid kõigutada ja kuidas südametunnistus vastab emotsionaalsele kutsele samamoodi kui meel loogikale ja põhjendusele, ent ta teadis ka, kui palju raskem on veenda inimesi oma *minevikust lahti ütlema*.

⁹ On igavesti tõsi, et kõigile neile, kes arvavad, et neist ei saada õigesti aru, on Jeesus osavõtlik sõber ja arusaav nõuandja. Ta oli oma apostleid hoiatanud, et inimese vaenlased võivad olla tema enda kodakondsed, kuid polnud osanud aimatagi, kui lähedale jõudis see ennustus tema enda kogemusele. Jeesus ei hüljand oma maist peret, et Isa tööd teha — nemad hülgasid tema. Kui Jaakobus sidus end hiljem, pärast Meistri surma ja ülestõusmist, varakristliku liikumisega, kannatas ta ütlemata palju selle pärast, et polnud suutnud piisavalt hinnata seda varasemat sidet Jeesuse ja tema jüngritega.

¹⁰ ¶ Jeesus otsustas nende sündmuste käigus juhendada oma inimmeele piiratud teadmistest. Ta soovis teha selle kogemuse koos kaaslastega läbi tavalise inimesena. Jeesuse inimmees püsis vajadus näha enne lahkumist oma perekonda. Ta ei soovinud juttu katkestada ega teha oma esimesest kohtumisest nendega pärast nii pikka lahusolekut avalikku sündmust. Ta kavatses kõne lõpetada ja siis nendega enne lahkumist vestelda, kuid selle plaani nurjasid vahetult järgnenud sündmused.

¹¹ Põgenemist kiirendas veelgi rühma Taaveti sõnumitoojate saabumine Sebedeuse maja tagaukse juurde.

Kullerite tekitatud segadus pani apostlid kartma, et äjasaabunud võivadki olla vahistajad, ja peljates kohest kinnivõtmist, kiirustasid nad eesukse kaudu neid ootava paadi juurde. Kõige sellega on seletatav, miks Jeesus ei kohtunud tagaterrassil teda ootava perekonnaga.

¹² Ent ta ütles kiiruga põgenedes Taavet Sebedeusele: „Ütle mu emale ja vendadele, et ma tänan neid selle eest, et nad tulid, ja kavatsen nendega kohtuda. Manitse neid, et nad ei süüdistaks mind, vaid pigem püüaksid tundma õppida Jumala tahet ja leida endas heatahtlikkust ning julgust seda tahet täita.”

7. KIIRE PÕGENEMINE

¹ Nii juhtuski, et sel pühapäevahommikul, 29. aasta kahekümne teisel mail pKr, kiirustas Jeesus koos kahesteistkümne apostli ja kahesteistkümne evangelistiga põge nema Suurkohtu ametnike eest, kes olid teel Betsaidasse Herodes Antipase loaga ta vahistada ja viia Jeruusalemma, et süüdistada teda pühaduse teotuses ja muudes juutide pühade seaduste rikkumistes. Kell oli tol kaunil hommikul juba peaaegu pool üheksa, kui see kahekümne viie liikmeline rühm asus aerudele ja võttis suuna Galilea järve idakaldale.

² Meistri paadile järgnes veel üks, väiksem paat, kus oli kuus Taaveti sõnumitoojat, kes olid saanud korralduse Jeesuse ja tema kaaslastega sidet pidada ja selle eest hoolitseda, et nende asukohast ja ohutusest edastataks regulaarselt teavet Sebedeuse majja Betsaidas, mis oli olnud juba mõnda aega taevariigitöö keskus. Jeesus ei peatunud aga Sebedeuse majas enam kunagi. Nüüdsest polnud Meistril kogu oma ülejäänud maise elu jooksul tõepoolest „kohta, kuhu ta oma pea võiks panna”. Tal polnud enam midagi, mis rahulikku elupaika oleks meenutanud.

³ Nad aerutasid Keresa küla lähedale, andsid paadi sõprade hoolde ja alustasid Meistri maapealse elu sündmusriikka viimase aasta rännakuid. Mõnda aega jäid nad Filippuse valdustesse, olles läinud Keresast Filippuse Kaisareasse, kust suundusid edasi Foiniikia rannikule.

⁴ ¶ Rahvas jäi Sebedeuse maja juurde ootama ja jälgis kahte paati, mis üle järve idakaldale suundusid; need olid juba üsna kaugele jõudnud, kui Jeruusalemma ametnikud kohale kiirustasid ja Jeesust otsima hakkasid. Nad ei suutnud uskuda, et Jeesus oli põgenema pääsenud, ning sel ajal kui Jeesus oma kaaslastega läbi Batanea põhja poole rändas, kulutasid variserid peaaegu terve nädala asjatutele otsingutele Kapernauma ümbruses.

⁵ Jeesuse pere naasis oma koju Kapernauma ja veetis peaaegu terve nädala omavahel vesteldes, vaieldes ja palvetades. Neid täitis segadus ja meelehärm. Nad ei saanud meelerahu enne, kui Rutt tuli neljapäeva pärastlõunal Sebedeuse majast, kus ta oli Taavetilt kuulnud, et nende vennast isa on väljaspool ohtu, hea terve juures ja teel Foiniikia rannikule.